

Til *indenrigsministeren* (9/4 85) af:

Lenger (VS):

»På hvilken måde vil ministeren i den kommende lovgivning om beslutningsprocessen i en krise- eller krigssituation sikre, at folketingets ikke efter eget, en folketingsformands eller en ministers forgodtbefindende reduceres fra 179 til 90 medlemmer?«

Begrundelse

I forbindelse med folketingets behandling af ministerens forslag om en ændring af lov om det civile beredskab har ministeren over for folketingets kommunaludvalg oplyst, at der forhandles mellem indenrigsministeren og folketingets bureau om, hvilken rolle folketingets skal spille i en krise- eller krigssituation.

Spørgeren ønsker oplyst, hvorledes ministeren i disse forhandlinger vil sikre, at folketingets selv, folketingets formand eller indenrigsministeren ikke blot kan udelukke 89 medlemmer gennem »praktiske« foranstaltninger og under sådanne omstændigheder lade folketingets fortsætte sit virke, blot der er 90 medlemmer til stede.

Baggrunden for spørgsmålet er, at folketingets den 28. marts 1985 i en situation, der er for intet at regne i sammenligning med vilkårene i en krise- eller krigssituation, ganske tabte hovedet og indledte sit møde, uagtet det størst tænkelige mindretal – med folketingets fulde vidende – var forhindret i at komme til stede, og uagtet folketingets vidste, at kun en relativt kort og betydningsløs yderligere udsættelse ville sikre det resterende antal medlemmers mulighed for at komme til stede.

I stedet for at bekymre sig om folketingets egen klare tilsidesættelse af almindelig anstændighed i det parlamentariske arbejde har de skrappe udtalelser været rettet mod de mennesker, som blokerede ni broer til Slotsholmen. Efter spørgerens opfattelse er der betydelig større grund til bekymring over folketingets handlemåde end over de fysiske blokader, for når folketingets end ikke i en så bagatelagtig situation – sammenlignet med en krise- eller krigssituation – viser vilje til at overholde anstændige spilleregler, er der grund til at nære alvorlig frygt for, hvordan folketingets vil reagere i langt alvorligere situ-

ationer. Et mindretal på 46 medlemmer vil – med den stadfæstede praksis – kunne tage magten, hvis det kan lykkes at begrænse flertallet til 44 medlemmer, f.eks. gennem mindretallets bedre muligheder for at udstyre sig med politiskilte, skovvogne eller jægersoldater med evne til at smide jakken og forcere forhindringerne.

Svar (17/4 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Forslaget til lov om ændring af loven om det civile beredskab, som jeg fremsatte 12. december 1984, indeholder ikke bestemmelser vedrørende folketingets beslutningsproces.

I forbindelse med folketingets behandling af lovforslaget har jeg besvaret et spørgsmål fra folketingets kommunaludvalg om folketingets rolle i en beredskabssituation. Fra statsministeriet havde jeg indhentet følgende udtalelse, som jeg stadig kan henholde mig til:

»Spørgsmålet om den nærmere procedure for folketingets rolle i en »beredskabssituation« er for tiden genstand for forhandling mellem statsministeriet og folketingets bureau«.

Spm. nr. S 1003

Til *forsvarsministeren* (10/4 85) af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, om der er sket udslip af hydrazin i forbindelse med det seneste uheld med F-16 flyet, hvorved 2 fly styrtede ned i Sydvestjylland, og kan ministeren i givet fald oplyse, hvad der er gjort for at begrænse skadevirkningerne af det stærkt kræftfremkaldende stof, samt oplyse, om forsvaret overvejer at forstærke hydrazintanken, så udslip undgås?«

Begrundelse

I en række tidligere svar i forbindelse med spørgsmålet om hydrazin har den nuværende forsvarsminister bagatelliseret hydrazinens skadelige virkninger, til trods for at tidligere forsvarsminister Poul Søgaard over for folketingets har bekræftet, at stoffet er stærkt giftigt, og at der derfor er udarbejdet strenge